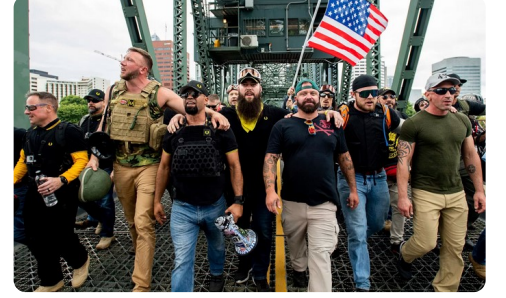

BA'nın Bildirisiyle İlgili Yansımalar: "Abidevi", "İlham Verici", "Çelişkilerle Bilimsel Bir Şekilde Baş Etmeye Çalışıyor"

28.08.2020 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Çevirisini aktardığımız aşağıdaki açıklama 24 Ağustos 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Bu yazıda BA'nın tarihi önemdeki [1 Ağustos Bildirisi](#)'ne yönelik okurlardan gelen yansılardan çeşitli kesitler yer almaktadır.

Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/662/reflections-on-ba-statement-en.html>

Bu bildiri aşırı derecede önemli ve tarihi bir noktaya işaret etmektedir, özellikle içinde bulunduğumuz radikal durumun doğru bir değerlendirmesi ve objektif olarak önümüzdeki söz konusu olan seçimlerde neyin yapılması gerektiğine dair durumun kompleksitesine ve kendine özgünlüğüne değinmekte, aslında birbirimize sorusunu dahi yöneltmememiz gereken ancak bunu yine de yaptığımız pek çok şeyin ihtiyacına değinmektedir. Örneğin Trump'ın acil olarak defedilmesi ve bu rejime yönelik kitlesel ayaklanmaya duyduğumuz ihtiyaç gibi. Ve evet bunu yapabilmek için dogmatizm ve sekterliği çöpe atıp geniş bir vizyona sahip olmanız gerekiyor.

Bu değerlendirme mevcut durumun aşırılığı, faşizm tehlikesi ve bütün bunların insanlık için ne anlama geleceği çerçevesinde çok kritiktir:

"Ancak yine de bu seçim farklı ve can alıcı önemdedir. Mesele Biden ve Demokratların "iyi" bir şeyi temsil edip etmedikleri ya da temel anlamda Demokratların Cumhuriyetçilerden "daha iyi" olup olmadığı değildir. Bu tarafların ikisi de iktidardaki siyasi partileri yönetiyor ve hiçbir aday en temel ve esas anlamda "iyi" bir şey temsil etmiyor. Biden anlamlı bir şekilde Trump'tan "daha iyi" değildir - bununla birlikte Trump da değildir ve faşist düzenin sağlamlaştırılması ve uygulanması açısından gerekli olan hareketin bir parçası olmadığı anlamına gelir."

Eğer işler bu noktaya gelir ve seçimler olursa, Trump bu süreye kadar kitleler tarafından defedilemezse seçimlerde bir Trump zaferi mi daha iyi olur yoksa mağlubiyeti mi? Bana kalırsa bir Trump mağlubiyeti bizim açımızdan çok daha iyi olur. Ancak eğer Trump seçimleri kaybeder fakat sokaklarda bir hareket olmazsa, bu kez kitleler çok güçsüz bir pozisyonda kalırlar ve faşizmin güçleri seçim sonuçlarını tanımamak, elitler tarafından manipüle edildiğini söylemek, iktidarı ellerinde tutmak ve darbelerini devam ettirmek adına ellerinde çok güçlü bir inisiyatif barındırmış olurlar. Aynı şekilde Trump seçimleri kaybettiğini kabul etse dahi, mücadelesini sokaklara taşıyarak faşist otoritesini tekrar kurmaya çalışacağı noktada Biden parmaklarını havada birleştirerek birlik için umut ederse bu gerçekten korkunç bir tablo olur.

Ancak bu rejime karşı kitlesel ayaklanmalarla birlikte gelecek bir seçim mağlubiyeti, faşistlerin darbe benzeri hareketlere girişme potansiyellerini ve bu işlerin sahne arkasında Soros gibi tipler tarafından manipüle edildiği gibi saçma iddiaları öne çıkarmalarını büyük ölçüde engelleyecektir.

Eğer mevcut duruma bakacak olursanız, sadece üç haftada gerçekleştirilen BLM hareketinin kitlesel eylemlerinin polis cinayetleri ve ırkçılığa karşı üç yıl boyunca kışlarının üzerine oturan insanlardan daha fazla şey yaptığını görebilirsiniz. Ancak daha da güçlü bir şekilde başka bir noktaya da parmak basılması gerekiyor, bu üç haftalık kitlesel hareket aynı şekilde, yıl boyunca oradan oraya uçan Bernie'den de çok daha fazla şey başarmıştır.

Bu durum aynı anda hem Demokrat Parti adaylarının aslında beyaz üstünlenmeciliğini daha "şık" bir şekilde desteklediklerini, hem de işlerin kitlesel hareketler ile çok daha hızlı ve geniş bir biçimde etkilendiğini, **normal kanallardan ziyade kitlesel hareketlerin Trump'ın zayıflatılması için çok daha güçlü kanallar olduğuna** işaret ediyor. Bu eylemlere çok daha fazla ihtiyacımız var, bu kitlesel hareketler Kongrede seçilmiş burjuvaları daha önce yapmadıkları şeylere diz çökmeye zorlayabiliyor, ve evet bunlar Demokratları oldukları şeyden daha farklı bir şeye dönüştürmüyor, ancak onları kendi sınıfsal çıkarlarının dışında hareket etmeye zorlayabiliyor.

İçinde bulunduğumuz bu durumda mücadele ettiğimiz hem bir iç savaş vaziyetidir, hem de kitleler ve devlet arasındaki çelişki bulunmaktadır. Ve bütün bunlar ifadesini önümüzdeki seçimlerde ve bu seçimlerin sonuçlarında bulacak. Esas soru, çok basit bir şekilde Trump'ın faşist olduğunu kabul etme noktasında ortaklaşan insanlar tarafından soruldu: Trump'ın defedilmesi için büyük bir seçim yenilgisi bize yardımcı olur mu? Tabii ki işin başından beri liberaller seçimlerin bu rejimin gönderilebilmesi için tek yol olduğunu ve bu rejimini meşruiyetini elinden almak için elimizdeki tek meşru yolun seçimler olduğun öne sürdüler. Liberaller için Trump/Pence rejiminin meşruiyetini bitirme noktasını burjuva demokrasisi ve sistemin sınırları içerisinde yorumluyorlar. BA, faşist rejimlerin nasıl geldiklerine bakılmaksızın hiçbir meşruiyetleri bulunmadığı noktasını çok önceden beri söylüyor. Dolayısıyla bu tip bir düşünüş biçiminin “meşruluğunu” kapı dışarı etmemiz gerekiyor.

Bana kalırsa doğru ve gerçek olan şey bu rejimin sandıktaki mağlubiyetinin sokaklardaki kitlesel hareketlere ile birleşmesinin, özellikle de kulak çınlatacak cinsten kitlesel hareketlerle birleşmesinin bu rejimi politik olarak zayıflatacağıdır. Sadece burjuva demokratik normlar açısından seçimi kaybetmeleri değil ancak aynı zamanda siyasi olarak da kaybedecekleri için bunu söylüyorum. Bunu şu yüzden söylüyorum, eğer sandıktaki mağlubiyetlerini güçlü bir şekilde bu rejime karşı, **“İnsanlık Adına Faşist Bir Amerika'yı Reddediyoruz!”** sloganı altında kitlesel hareketlerle destekleyebilirsek, bu bir yandan bu rejimin çeşitli taraftarlarını demoralize edecek ve onları uzaklaştıracaktır -tabii ki bazıları daha da sertleşecektir- bir taraftan ise bu durum Trump'tan gerçekten nefret eden ve gitmesini isteyen insanları yüreklendirecek ve ayağa kaldıracaktır.

Yani faşistlerin sandıktaki mağlubiyetleri ve onlara karşı yürütülecek ayaklanmalar kombinasyonu sadece devlet aygıtını ve başkanlık pozisyonunu kaybetmelerini sağlamayacak, ayrıca potansiyel bir iç savaş başlatma güçlerini de zayıflatacaktır.

Güçlü bir kitle hareketinin karar verici bir rol oynadığı, yenilgiye uğramış bir rejimin olduğu bir durumda seçimlerin “meşruluğu” ve insanlığın temel ihtiyaçları bağlamında meşruluğu hakkında pek çok karışıklık olurdu. Bu tür bir ayaklanmadan sonra, büyük bir politik mücadele ortaya çıkardı – eğer faşist tabanın bir bölümü, meclis ve seçimlere olan ihtiyaç gibi şeylere

daha bağılı olan insanlar tarafsızlaştırılmış ya da güç kaybetmiş olursa, ekstrem faşistler sinirli ve öfke dolu biçimde silahlı hareketlere neredeyse kesin girişecektir ve şiddetle tehdit edecek şekilde ortaya çıkacaklardır (tıpkı şimdi yaptıkları gibi). Ana akım emperyalistler hemen asker ve polisle olayı kontrol altına almaya girişecektir ve aynı zamanda kullanabilecekleri her şeyi “normalliğe” tekrardan konsolide etmek için insanları çekmek amacıyla mobilize edeceklerdir ki, bu da pek tabi Cumhuriyetçi Parti’nin devleti yönetmesini içermek anlamına gelecektir. Obama’nın ABD’nin daha büyük çıkarları ve birliği adına nasıl CIA işkencecilerini yakalamayı reddettiğini bir hatırlayın. (1) Biden sadece aynısını daha yoğun bir şekilde yapacaktır. Daha geniş anti-faşist kitleler sırada ne yapılması gerektiği konusunda farklı yönlere doğru çekilecektir. Karmaşık politik mücadele olacaktır...

Başka bir bakış açısı. Başka bir olasılık güçlü bir kitle hareketinin olması ve Trump’ın ya seçimleri iptal etmesi ya da kazanması olabilir (Sokaklarda kitle hareketlerinin olası bir etkisinin, özellikle de oy vermeye karşı olmadığı açık olduğu sürece Trump’ı seçimlerde zayıflatıp Biden’ı güçlendirmek olacağını düşünüyorum, ancak bazı durumlarda Trump’ın kazanması yine de muhtemel olabilir. Ve kesinlikle bir olasılık da kitle hareketini, koronavirüsü ve başka potansiyel meseleleri seçimleri iptal etmek adına kullanmasıdır) Eğer Trump gitmesini talep eden milyonlarca kitleyle yüz yüze seğıimlerini iptal ederse bu her şeyi inanılmaz derecede keskinleştirir. Ordunun ya da bazı kısımlarının desteğine sahip olması gerekir ve sokağı çıkarabileceğı her faşist grubu ileri sürer. Eğer Trump her nasılsa hileli bir seğıimi sokakta bir anti-faşist kitle hareketi varken kazanabilirse, bu da olayları hızlıca ve sertçe keskinleştirir.

Önemli bir nokta en önde **Faşizmi Reddet [Refuse Fascism]** sloganının ve politikasının bulunmasına ihtiyacımız olduğı ve neden devrimin büyüyen bir şekilde karışımın bir parçası olması gerektiğıyle ilgili noktadır. Temel sebep hareketin rejimi sürmek için sürekli olarak geri gelecek güce ve kararlılığına sahip olması ve politik ve ideolojik uygunluğına ve vicdan otoritesine sahip olması için harekete **Faşizmi Reddet** politikaları tarafından önderlik edilmesi gerektiğidir... Politik güç meselesi son derece önemlidir ve olayları gerçekleştirecek ya da kırılmalarına sebep olacaktır- ve sadece herhangi bir anlamda değıştirmek değıil, faşist rejimin gitmesi gerektiğı şeklinde. Böyle bir hareketin örgütsel olarak birleştirici olacağını

öngörmüyorum. Ancak önderlikte ve hareketin geri kalanında bunun insanlığın çıkarları adına faşizmi yönetimden indirmek için olduğu anlayışının ne kadar güçlü olduğu hareketin başarılı olup olamayacağı konusunda ve var olan durumla ilgilenebilip ilgilenemeyebileceği konusunda da büyük bir fark yaratacaktır.

Bu senaryolara bakmak BA'nın tartıştığı şeyin doğru olduğunu benim için daha da açık hale getirdi. Bu seçimi fark etmeyi ve doğruca idare etmeyi reddetmek kitle hareketini oy vermeye karşı bir tavır almaya iterdi, biz bunu yapmamaya çalışsak bile (örneğin, RF [Refuse Fascism- Faşizmi Reddet] seçimler konusunda ayırıcı bir çizgi çizmiyor. Ancak bu yeterli değil.) ... Önemli nokta şu ki yaptığımız şey kitle hareketi için gerçekten çok önemlidir-bu da temel ve kararlaştırıcı faktördür...

BA bildiride şöyle der:

“Gerçek şu ki bu seçimden bir -ve sadece bir- “iyi” çıkabilir: Trump’ı ve bütün faşist rejimi kararlı bir mağlubiyete uğratmak. Bunu yapmak Trump/Pence rejimi ve bu sistemin bütün baskı ve adaletsizliğine karşı mücadeleyi sürdürmek için çok daha iyi koşullar yaratır ve dünyadaki tüm insanlara yüce bir hediye olur.”

Bu doğru olduğundan dolayı, bu yolda hareket etmek bizi temel hedef ve amaçlarımızdan -devrim hareketini ve kuvvetlerini güçlendirmek- uzaklaştırmamalı, tersine onlarla bağlantılı hareket etmemizi mümkün kılmalıdır. Bu karmaşık ve çok zor olacaktır ve dışa doğru çekimler güçlü olacaktır, ancak bunu yapmak MÜMKÜNDÜR.

Başlangıçta devrimci içeriğinden tümüyle ilham almıştım, bu rejimi göndermek için topyekûn saldırmanın bu geç zamanda bile **“önemli, acil ve gerçekten tarihsel bir zorunluluk”** olduğuyla ilgili mantıklı ve ilham verici argümandan öğrenerek ilham aldım.

İnsanların tamamına, gelecekleri gerçekten belirsiz olan insanlara erişme konusundaki çizgisinden esinlenmiştim. Benim gibi Refuse Fascism’de aktif olarak yer alanların, illüzyonlardan ve kendini kandırma ormanlarında çıkmak için uğraşanların -resmi ve gayri resmi

zorluklardan bahsetmiyorum bile- bu rejimi göndermek için çalışma yaklaşımından esinlenmiştim. BA'nın, #OutNow hareketini güçlendirirken ("Some Point on Strategic Orientation for the Next Period" [Önümüzdeki Dönemde Stratejik Çizgi Konusunda Bazı Noktalar]'da söylendiği gibi, Mart 2017) Devrim Kulüpleri aracılığıyla ön safhalarda devrimi bir kitle meselesi yapmak ve BA'yı faşist "Trump döneminde" dünyaya tanıtmak için çalışan yoldaşlara mesajından ilham aldım.

Bildirilerinin başından sonuna aşılarmış olan halka olan güveninden ve düşmanı eleştirmesinden ilham aldım.

Ve yine de BA'nın özellikle seçimler konusunda yazdıklarını bütün hafta boyunca okudum. İncelemem sonucunda iki noktada yöntemi ve yaklaşımı öne çıktı:

- "Agonizing Over McGovern" [McGovern Üzerine Kafa Yormak]'ta: "Şu soruyla mücadele ettim: Bunun hangi burjuva adayın seçildiğinin derin bir fark yaratabileceği bir seçim olduğu gerçekten doğru olabilir miydi? ...Marksizmin prensiplerini ve bu duruma somut olarak nasıl uygulanabileceklerini daha derinden anlamaya çalışarak."
- "Nixon and Watergate: 'Throw the Bum Out'" [Nixon ve Watergate: 'Serseriye Dışarı Fırlatın']'da: "Ancak yaşam sürekli değişir ve olayları gerçek hayatta incelemeli ve dogmatik bir yaklaşıma sahip olmamalısınız."

BA'nın dolaysız "[Trump/Pence] rejiminin gönderilmesi için işe yarayacak her uygun araçtan, Trump'a karşı oy kullanmak ...gerçekten de...Trump'a karşı etkili şekilde oy kullanmak için Biden'a oy vermeyi de içermelidir." söylemini ilk kez okuduğumda, ilk içgüdüm bunun son derece mantıklı olduğu şeklindeydi. Ancak hemen sonra, "neden bunu sesli söylemeliydi, neden Parti böyle "tiksindirici" bir şeyi halka açık şekilde sergiledi ki?"

İlk kez (RU [Revolutionary Union-Devrimci Kolektif] günlerinde) zafere ulaşan Çin devrimindeki zorlukları ve Mao'nun kişisel fedakarlıklarını ve sonrasında Mao'nun gerçekten Chiang Kai Shek'in elini sıktığı gerçeğini ("Mao bunu neden yaptı/nasıl midesi buna dayandı?; bu sembolik olarak, amaçlardan bağımsız olarak ne mesaj verdi?) okuduğumda ne kadar rahatsız olduğum üzerine düşünüp durdum. (2) Bu benim ilk baştaki içgüdüsel reaksiyonumdu, kendi "acı verici kafa patlatma" şeklimdi. Ancak daha da önemlisi bunun benim için ne kadar dönüştürücü bir

deneyim olduğunu, gerçekten sonuna kadar bir devrimin neyle ilgili olduğu ile ve neden komünizmin tamamıyla kucaklamam gereken görüş ve yol olduğuyla uzlaşmanın ne kadar esin verici olduğunu hatırladım. Biden mevsuzunda BA'nın duruşuyla mücadele veren birisine bunların uygun düşeceğini düşünüyorum.

Bildiri'nin gücünün ötesinde, “bir ağız dolusu cümleye” (tekrardan “Birkaç Nokta...” da) üzerine yüklemiş olabileceğim herhangi bir popülist epistemoloji parçasını reddetmekte kararlılığımı yenileyerek tekrar bakmak, BA'nın bildirisini bu belirleyici anda hepimizin öykünmek için çağrıldığı büyük bir devrimci cesaret, bilimsel bir temelde cesaret olarak görmeye itti.

Bu devrim için büyük ve çekici manyetik bir kuvvettir. Ve bunun için mücadele edilmeli ve edilecektir.

Yakın zamanda BA'nın incelemesini yeniden okudum. Pek çok şeyin yanında, 72 seçimi hakkındaki şu bölüm gerçekten dikkatimi çekti. Özellikle de oy verme konusuna ve o spesifik seçimde oy kullanma konusuna genel yaklaşımı ve uyguladığı kriter, ucuz dogmatiklikten radikal olarak farklı bir yaklaşımdı. O bölümü okuduğumda 72'nin oy verme konusunu bir kez ve sonsuza dek çözen bir “verdim bitti” olup olmadığı konusunda durup düşünmemi sağladı. Ancak BA açıkça bir kez daha bunun üzerinde “ızdırap çeke çeke kafa patlattı” (incelemede söylediği gibi) ve tüm politik ve sosyal manzarayı etkileyip dönüştürebilecek potansiyeli olan derin ve provoke edici (aynı zamanda komünistleri şok eden) bir sentezi ortaya çıkardı. Bütün yazı, ancak özellikle de sonuç bölümü, “altı paragraf” hakkında (3) ve bu toplumun tümünü uzun süredir görülmemiş bir seviyede -muhtemelen benim yaşımdaki insanların bile hayatları süresince- içine alan karmaşık bir sosyal girdabın içinde Üç Hazırlığı hayata geçirmekte, kolektif ve bireysel olarak devamlı olarak devrimin “stratejik komutanlarına” ulaşmak için mücadele vermek meselesinde beni düşündürdü.

Referanslar:

1)Obama 2008'de başkan seçildikten sonra, “Adalet” Departmanı'nın işkence ve diğer savaş suçlarını işleyen önceki George W. Bush yönetimi altında kimseyi kovuşturmayacağını açıkladı.

2)1930’larda emperyalist Japonya, korkunç savaş suları işleyerek in’i işgal etti. Mao liderliğindeki Çinli komünistler, Japon emperyalistlerine karşı ve ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesine öncülük ettiler. Bunun belirli bir aşamasında komünistler, an Kay-şek liderliğindeki ABD destekli glerle birleşik bir cephe oluşturdular. Japonya’nın in’deki yenilgisinden sonra ve 2. Dünya Savaşı’nda komünistlerin önderliğindeki glerle an’ın güçleri arasında iç savaş ıktı. Dört yıllık yoğun savaşın ardından in devrimi 1949’da zafer kazandı.

3)Burada bahsedilen altı paragraf “Devrim Yapmak ve İnsanlığı Kurtarmak” alışması içinde geçmektedir. 2007’de BA’nın konuşmasında yer alır.